

her stod som den, der vilde true Landstinget til at forcere et Arbejde, som Landstinget ikke havde Lyst til at fremme.

Brandes: Den højtærede Finansminister tager fejl. Jeg har ikke klaget over Folketingets Arbejde. Det var det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne), som beklagede sig over, at denne Sag kom saa sent her op, fordi Folketinget havde været saa længe om Arbejdet med den. Jeg antager ikke, at det ærede Medlem vil modsige, at det var det, det ærede Medlem klagede over. Nej, jeg sagde, at Folketinget havde været længe om at behandle Sagen, men at det var Regeringens Skyld, om Folketinget havde været længe derom, fordi Regeringen maa antages at staa i Overensstemmelse med Flertallet i Folketinget og derfor at kunne paavirke Udvalgsflertallet til at arbejde i en saadan Sag. Den højtærede Konseilspræsident ved ogsaa nok — jeg skal ikke nærmere nævne det her — at der netop med Hensyn til denne Sag har været det Forhold, at den højtærede Forsvarsminister ikke har været i Stand til at faa Udvalget til at arbejde, i alt Fald ikke saaledes, som han ønskede. Ansvar ligger altsaa paa den højtærede Konseilspræsident, naar han ikke har kunnet formaa sine egne Meningsfæller til at besørge denne Sag nogenlunde hurtigt.

Saa siger den højtærede Konseilspræsident, at det ikke er nogen Trusel, han bruger overfor Landstinget. Jeg ved da ikke, hvorledes man skal forstaa Ordet. Den højtærede Konseilspræsident siger, at om faa Dage er Rigsdagen sluttet, og følgende maa det, hvis denne Sag skal gøres færdig, ske hurtigt. Man kalder det under almindelige Omstændigheder en Trusel at opfordre Folk til arbejde med yderste Kraft paa en Sag og at bruge dette, at Tiden er saa knap, til at opfordre Tinget til i alt Fald paa en forceret Maade at arbejde paa Sagen. Det kalder jeg en Trusel, og jeg staar ved Ordet. Jeg har overhovedet den Fornemmelse i Øjeblikket, i alt Fald med Hensyn til de Sager, jeg har med at gøre, at man her i Landstinget sidder og arbejder, som om man sad med Livet i Hænderne, og jeg forstaar egentlig ikke, hvorfor vi ikke underrette Regeringen om, at de og de Sager ikke kunne blive færdige inden saa og saa lang Tid. Nu hører jeg ganske vist den højtærede Konseilspræsident sige, at der skal blive Tid til Arbejdet med de Sager, som man — vel sagtens fra Regeringens Side — vil have

fremmet. Men saa ved jeg ikke, hvorfor den højtærede Konseilspræsident gaar ud fra, at Rigsdagen slutter saa hurtigt. Saa er det muligt, at Rigsdagen ikke slutter i de allernærmeste Dage. Jeg har for Resten ikke nogen god Tro til, at den højtærede Konseilspræsident har Ret. Men det dog ikke varer i alt Fald en Uges Tid, inden Regeringen sender Rigsdagen hjem?

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Naar det ærede Medlem siger, at det er Regeringens Skyld, naar Udvalgene ikke fremme deres Arbejde, og navnlig naar Udvalgene i Folketinget ikke have fremmet deres Arbejde hurtigt, maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Regeringen har ingen Magtmidler til at fremtvinge Udvalgenes Arbejder. Det er Udvalgene selv, der raade over, hvorledes de ville arbejde, hvilke Oplysninger de ville indhente, og Regeringen har ingen Magtmidler til at paabyde hurtig Fremme af de Sager, der forelægges for de forskellige Udvalg. Naar det ærede Medlem siger, at jeg har sagt, at Rigsdagen skal slutte om faa Dage, er det en Omskrivning af mine Ord. Jeg har sagt, at jeg antager, at Rigsdagen om faa Dage vil være sluttet, og den Antagelse fandt jeg ingen Anledning til at tilbageholde, fordi jeg tror, at det er stemmende med begge Ting's Ønsker, at man saa snart som muligt kan tilendebringe denne Rigsdagssamling. Den har desværre været længe nok. Men det synes, som om det ærede Medlem ønsker, at den skal vare noget længere. At det ærede Medlem har et Ønske i saa Henseende, kan jeg ikke hindre ham i, men Regeringen ønsker at faa Situationen tilrettelagt saaledes, at Rigsdagen kan slutte saa snart som muligt.

Formanden: Det 6te Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Brandes: Den højtærede Konseilspræsident siger, at han antager, at Rigsdagen slutter, men det er den højtærede Konseilspræsident, der afgør, om Rigsdagen slutter eller ej. Det Ansvar antager jeg ikke, at Konseilspræsidenten vil unddrage sig. Hvad Dag han vil, kan han henvende sig til Kongen og anmode om Kongens Samtykke til, at Rigsdagen slutter. Der er ingen anden her i Landet, der med nogen Myndighed kan raade paa dette Punkt undtagen netop den højtærede Konseilspræsident, naturligvis i Overensstemmelse med sine Kolleger. Hvad det